RAMAZAN VE ORUÇ

Dr. Mehmet Nur AKDOĞAN DİB Din İsleri Yüksek Kurulu Uzmanı

Ramazan ayı, üç aylar olarak bilinen mübarek zaman dilimlerinin sonuncusu ve on bir ayın sultanıdır. Kur'an-ı Kerim'de adı anılan tek ay olan ramazanın gelişini Hz. Peygamber (s.a.s.) özlemle beklemiş ve şöyle buyurmuştur: "Allahım! Recep ve şaban (aylarını) bize mübarek kıl ve bizi ramazana ulaştır." (Taberânî, Mucemu'l-Evsat, IV, 189.)

Ramazan ve fazileti

Başı rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden kurtulus (İbn Huzeyme, Sahîh, III, 191.) olan ramazan, Yüce Allah'ın, kulları üzerindeki sonsuz ihsanının. bereketinin, rahmet ve magfiretinin tecelli ettiği aydır. Bu mübarek ayın girmesiyle cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincire vurulur. (Buhârî, Savm, 5.)

Ramazan, insan için yenilenme, arınma ve diriliş vesilesidir. Ramazan âdeta kiri ve pası temizleyen yağmur, demirin cürufunu gideren bir körük gibidir. Müslümanın, ruhunun derinliklerindeki Allah aşkını dışa yansıtmasına, yüreğindeki ahlaki güzellikleri yaşamına aksettirmesine vesile olan mübarek bir zaman dilimidir.

İslam'dan önce ramazan ayı, insanlar arasında bilinen, ancak herhangi bir ayrıcalığı olmayan bir aydı. Onu diğer aylara üstün kılan Son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.s.) indirilen ilahi hitap yani Kur'an-ı Kerim'dir. Ramazan ayı, Kur'an'ın nazil olmaya başladığı ve bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi'ni içerisinde barındırmaktadır. Dolayısıyla ramazan, Nur Dağı'nın Hira Mağarası'nda başlayıp ayet ayet, sure sure yirmi üç yılda tamamlanan vahyin başlangıç noktasıdır. Yüce Allah bu hakikate şöyle işaret etmiştir: "Ramazan, insanlar için bir hidayet rehberi. doğru volun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği aydır." (Bakara,

Oruç, hicretin ikinci yılı şaban avında su avetle farz kılınmıştır: "Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi oruç size de farz kılındı." (Bakara, 2/183.) Oruç, İslam'ın beş esasından biridir. Cibril Hadisi olarak da bilinen rivayette Hz. Cebrail insan suretinde Hz. Peygamber'e (s.a.s.) gelir ve ona İslam'ın ne olduğunu sorar. Allah Resulü de "İslam beş (esas) üzerine kurulmuştur. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in, Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şahitlik etmek, namaz kılmak, zekât vermek, Beyt'i (Kâbe'yi) haccetmek ve ramazan orucunu tutmak." (Müslim, İman, 21.) buvurur. Bövlece. İslam'ın temelleri arasında ramazan orucunu da sayarak bu ibadetin

Müslümanlar açısından önemine isaret eder.

Orucun fazileti

Orucun dünyevi ve uhrevi pek çok fazileti vardır. Oruç, insana dünya ve ahiret saadetini kazandıracak, Allah'ın has kulları arasına girmesini sağlayacak imkânları sunan eşsiz bir fırsattır. Çünkü Hz. Peygamber'in (s.a.s.) "Her kim inanarak ve sevabını Allah'tan bekleverek ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır." (Buhârî, Savm, 6.) müjdesi bu gerçeğe işaret etmektedir.

Oruç, kulun, Rabbine karşı samimiyetinin bir göstergesidir. İhlas ile tutulan orucun mükâfatı ise Yüce Rabbimizin sonsuz lütfu ve bereketidir. Bir kudsi hadiste "Âdemoğlunun yaptığı iyilikler on katından yediz yüz katına kadar katlanarak karşılık bulur, oruç hariç. Çünkü o benim içindir ve onun mükâfatını ben veririm. Çünkü (kul) benim için şehevî arzusunu ve yemesini terk etmiştir." (Müslim, Sıyâm, 164.) buyurularak halis niyet ile tutulan orucun önemine dikkat cekilmistir.

Oruç; dayanışmayı ve yardımlaşmayı öğreten, "ben" değil

"biz" bilincini yerleştiren; kardeslik, diğerkâmlık, ümmet olma duygularını pekiştiren bir ibadettir. Oruç, zenginin, fakir olanı bir nebze olsun anlaması ve Efendimizin (s.a.s.) "komsusu aç iken kendisi tok olmak (mümine) yakışmaz" buyruğuyla insa ettiği yardımlaşma medeniyetini idrak etmesidir.

Oruç sabrın en önemli mihenklerindendir. Oruçlu kimse, yeri gelir önündeki yiyecek ve içecekten uzak durur, yeri gelir kendisine yapılan olumsuz davranışlara kemal-i edeb ile karşılık verir. Çünkü oruçlu, sadece midesine değil her azasına bir anlamda oruc tutturmus olur. Hatta kendisine rahatsızlık verenlere karşı "ben orucluyum" diyerek mukabelede bulunur. Oruclu bilir ki "Oruç, sabrın yarısıdır." (İbn Mâce, Sıyâm, 44.)

Oruç, kalkandır. (Buharî Savm, 2.) Dünyevi arzulara, nefsani yönelişlere karşı güçlü bir bağışıklık sistemidir. İnsanın, nefsine gem vurması; kendisini Allah'tan uzaklaştıracak arzularından, hırslarından uzak durması demektir. Dolayısıyla oruç, tepeden tırnağa bütün vücudun, Yüce Allah'ın emir ve yasaklarına uymasının adıdır. Aksi takdirde yapılan ibadetin, açlıktan başka kişiye hiçbir tesiri olmayacaktır. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.s.), "Nice oruçlular vardır ki, onların orucu sadece açlıktır." (İbn Mâce, Savm, 21.); "Her kim yalanı ve yalanla amel etmeyi bırakmazsa Yüce Allah'ın, onun yeme-içmeyi bırakmasına ihtivacı yoktur." (Buhârî, Savm. 8.) buyurarak bu hakikate dikkat cekmektedir.

Ramazan ayının ihyası

Hz. Peygamber (s.a.s.), ramazan ayını ihya etmeye azami derecede ehemmiyet göstermiş, ümmetine de bunu tavsiye etmiştir. Bu kapsamda "Her kim inanarak ve sevabını Allah'tan bekleyerek ramazan avını ihva ederse önceki günahları bağışlanır." (Buhârî, İman, 37.) buyurarak ramazan ayını her vönüyle bir kazanca dönüstürmeve ümmetini tesvik etmistir.

Kul, ramazan ayını hakkıyla idrak ve ihva edebilirse bu ayın bereketinden ve manevi veriminden, vılın tamamında istifade etme imkânı elde edecektir. Kul için, sadece geçmiş günahlar değil; yıl içinde işlenmesi muhtemel küçük günahların da bağışlanması adına beyaz bir sayfa acma imkânı doğacaktır. Bu konuda Hz. Pevgamber (s.a.s.), şu muştuyu vermektedir: "Kişi büyük günahlardan sakındığı takdirde, beş vakit namaz, bir sonraki cuma namazına kadar cuma namazı ve bir sonraki ramazana kadar ramazan ayı, arada işlenen günahlara kefarettir." (Müslim, Taharet, 16.)

Ramazan ayını ihya bağlamında Müslümanın yapması güzel olan bazı ameller vardır. Bunların başında Kur'an okumak gelir. Çünkü ramazan, Kur'an ayıdır. Nitekim Peygamber'imiz (s.a.s.), ramazan ayında Kur'an okumaya ihtimam gösterir, Cebrail'e (a.s.) de okurdu. (Buhârî, Savm. 7.) Hatta vefatından önceki ramazan avında Efendimizin, Hz. Cebrail'e Kur'an'ı baştan sona iki kez okuduğu belirtilir. (İbn Mâce, Sıyâm, 58.) Bir başka rivayette de Cebrail'in (a.s.) de Efendimize Kur'an okuduğu ifade edilir.

(Buhârî, Fezâilü'l-Kur'an, 7.) Böylece bugün "mukabele" olarak isimlendirdiğimiz bu uygulama onlardan bize mirastır.

Ramazan ayının bir diğer güzelliği de iftarlarıdır. İftar, müminler icin hem bağıslanma hem de sevinç vakitleridir. Hz. Peygamber (s.a.s.) bir hadislerinde "Oruçlunun iki sevinci vardır: Birisi, iftar vaktinde orucunu actığı andaki sevinci, diğeri ise Rabbine kavuştuğu zaman orucunun sevincidir." (Buhârî, Savm, 9.) buyurmaktadır. Kardeşlik, yardımlaşma ve dayanışmanın da bir göstergesi olan iftar yemekleri, Yüce Allah'ın hoşnutluğunu kazanmanın bir baska yoludur. İnsanların, zengin-fakir demeden aynı sofra etrafında bir arava gelmesine vesile olmak ramazan ayının bereketinden azami ölcüde istifade etmek demektir. Bu ikramlar aynı zamanda Müslüman için ecir kapısıdır. Allah Resulü (s.a.s.). "Bir oruçluya iftar veren, o kişinin sevabı kadar sevap elde eder. Oruçlunun sevabından da hiçbir şey eksilmez." (Tirmizî, Savm, 82.) buyurarak bu ikramlara teşvik etmektedir. Bununla birlikte, Yüce Allah'ın bahşettiği nimetlere şükrün de bir göstergesi olan iftar yemeklerinde israftan, gösteriş ve şatafattan kaçınmak Müslümana yakışan bir davranış olacaktır.

Her yönüyle, Yüce Allah'ın bize bir lütfu olan ramazan ayını en iyi şekilde değerlendirmek, bir daha ona kavuşamama ihtimaline binaen, yaptığımız bütün ibadetleri en iyi şekilde eda etmek bize düşen görevdir. Ayrıca ramazan ayında elde ettiğimiz güzel hasletleri korumak ve hayatımızın her anını ramazan gibi yaşamak bizim için iki dünya saadetinin kapılarını açacaktır.■